

मणपाक्कमबाट समाचार

जुलाई २०१४

शुक्रवार, ४ जुलाई द्वारका एपार्टमेण्टको भ्रमण : मालिकले कमलेश भाइलाई हेर्न जाने निर्णय गर्नु भयो जो एक हप्ता भन्दा बढी समय देखि फलुको कारणले अस्वस्थ हुनुहुन्थ्यो । उहाँ गोल्फ कोर्ट एपार्टमेण्ट कम्प्लेक्समा जानुभयो जुन आश्रमको ठीक पछाडि छ । बाटोमा अभ्यासीहरुको अभिवादन स्वीकार गर्न, प्रश्नहरु र समस्या आदिको वारेमा बुझ्न धेरै पटक अड्डिनु भयो ।

जब मालिक लिफ्टबाट बाहिर आउनु भयो, कमलेश भाइले अभिवादन गर्नु भयो । कमलेश भाइको घरमा रहेका फोटोहरु, विशेष गरेर बाबुजीको फोटोहरु हेरेर मालिकले रमाइलो मान्नु भयो । त्यहाँ बुद्धको एउटा मूर्ति थियो । त्यो अलिकता कृष्ण जस्तो देखिन्थ्यो, मालिकलाई भनियो कि यो बुद्ध कृष्णको मूर्ति हो । केहि छिनको लागि वरिपरि केहि अभ्यासीहरु सहित मालिक हलमा बस्नु भयो र टिप्पणी गर्नु भयो, एउटा फूलको वरिपरि मौरीहरु भए जस्तै मेरा वरिपरि अभ्यासीहरु छन् । त्यसपछि शुरु भएको अनौपचारिक छलफलमा उहाँले आफ्नो युरोप भ्रमणको अवधिमा घटेका घटनाहरुको पूर्ण स्मरण गराउनु भयो । एउटा अवसरमा उहाँ कारमा कुनै स्थान तर्फ जान लाग्नु भएको थियो, तर अभ्यासीहरु मध्ये एकजनाले भोला विर्सिएछन्, त्यसपछि यात्रा रोकिन, दुईवटा घटना घटे । उहाँले त्यहिँ नै यात्रा रद्द गर्ने निर्णय गर्नु भयो । त्यसको परिणाम स्वरूप धेरै सकारात्मक कुराहरु भए । उहाँका जीवनका यी त्यस्ता उदाहरणहरु हुन् जसबाट हामी धेरै कुराहरु सिक्न सक्दछौं ।

कमलेश भाइको घरबाट मालिक त्यस कम्प्लेक्समा भएका प्रत्येक एपार्टमेण्टहरु हेर्न जानु भयो जुन अभ्यासीहरुले लिइरहेका छन् । उहाँ एउटाबाट अर्कोमा जाँदा प्रत्येकमा केहिक्षण बस्नु भयो र

प्रत्येक पटक उहाँलाई न्यानो स्वागत गरियो । हालसालमा मालिक यस्तो भन्दै बेचैन हुने गर्नु भएको छ “म लामो समयसम्म आफ्नो स्थानमा बाँधिएको छु ।” त्यसैले यो भ्रमण उहाँको लागि एउटा स्वागतयोग्य परिवर्तन थियो, यद्यपि, यस भ्रमण पछि उहाँ अत्यन्त थकित हुनुभयो र आराम गर्नु पर्यो । यो प्रख्यात बनाई “उत्साहले इच्छा गरिरहेछ तर शरीर कमजोर छ ।” भन्ने कुरा कटेजमा वारम्बार उल्लेख मालिकको यात्रा गर्ने बाहिर जाने इच्छा आदिको सन्दर्भमा गर्ने गरिन्छ ।

आइतवार, ६ जुलाई एउटा पियानो : विहानको खाजा र समाचार पत्रहरु पढिसकेपछि मालिक कटेज बाहिर आउनु भयो र केहि समय घाममा बस्नु भयो । त्यसपछि एक जना भाई जस्तै पियानो बजाउँछन्, उनले बजाएको सुन्ने इच्छा गर्नु भयो । जब ती भाइले थुप्रै टुक्राहरु बजाइरहेका थिए उहाँ हलमा बसीरहनु भयो र ध्यान दिएर सुन्नु भयो र उहाँले आनन्द मान्नु भएको स्पष्ट देखिन्थ्यो । यसपछि एउटी सानी बालिका जो ओमेगा विध्यालयमा पढ्दछिन्, उनले पनि पियानो बजाइन् । मालिक यस कुराले धेरै खुशी हुनुभयो कि हाम्रा अभ्यासीहरु यति राम्रोसित बजाउन सक्दछन् । उहाँले भन्नु भयो “मैले सदैव एउटा पियानो किन्ने

इच्छा राखेको थिएँ तर यो कहिल्यै हुन सकेन । यहाँ एउटा भएको भए धेरै राम्रो हुने थियो ।”

अभ्यासीहरु अगाडि सरे तथा सुभावरु दिए र केहि दिन भित्रै एउटा पियानो किनियो र कटेजमा राखियो । जब मालिकले त्यो पियानो देख्नु भयो, उहाँको अनुहारमा खुशी देखियो । एक अभ्यासीले केहि टुक्राहरु बजाए, त्यसपछि मालिकले पनि केहि धुनहरु बजाउनु भयो । उहाँले यो कहाँ राख्ने भनेर व्याख्या गर्नु भयो र उचित रुपमा छोपेर सुरक्षित ढंगले राख्नु पर्ने कुरामा जोड दिनु भयो । उहाँले भन्नु भयो अभ्यासीहरु इच्छा लागेमा कुनै पनि समयमा आएर बजाउन सक्दछन् । त्यसपछिका दिनहरुमा थुप्रै अभ्यासीहरु आएर बजाए तथा मालिकले तिनीहरुले बजाएको सुन्नु भयो ।

शनिवार, १२ जुलाई गुरु पूर्णिमा : प्रसाद अर्पण गरेपछि, मालिक उहाँलाई भेट्न पर्खिरहेका धेरै अभ्यासीहरुलाई भेट्न तयार हुनुभयो । तिनीहरु शुरुमा व्यवस्थित ढंगले आए र मालिकले सबैलाई एक एक गरेर भेट्नु भयो । तर, थुप्रै पटक उदयोषण गरेर मालिकको पाउ नछुनुहोस भनेर भनिए पनि अभ्यासीहरुले उहाँको पाउ स्पर्श गरिरहे । मालिक थकित भइरहनु भएको थियो र यदि उहाँहरु सत्सङ्ग सँचालन होस भनेर चाहनु हुन्छ भने अव नआउनुहोस भनेर उहाँले भने पनि

मानिसहरु अगाडि आउन छोडेनन् । यो समाप्त हुन्जेलसम्ममा उहाँले पाँच सय भन्दा बढी मानिसहरु भेटिसक्नु भएको थियो । त्यसपछि उहाँ ध्यान हलमा जानु भयो र करिब पचास मिनेटसम्म सत्सङ्ग सँचालन गर्नु भयो । मालिक आफ्नो कटेजमा फर्किनु भएपछि पनि भजन गायन जारी रह्यो ।

बुधवार, १६ जुलाई मालिकको अस्वस्थता : सप्ताहको शुरु देखि नै मालिक अस्वस्थ हुनुहुन्थ्यो । उहाँलाई लगातार खोकि लागिरह्यो र सँक्रमण भएको जस्तो पनि देखियो, त्यसै कारणले कटेजमा प्रवेश गर्ने अनुमति कसलाई दिने भन्ने विषयमा कडा नियन्त्रण गरियो । केहि दिनमा मालिकको स्वास्थ्यमा केहि सुधार भयो र मालिक फेरी मानिसहरुसित कुरा गर्न थाल्नुभयो ।

आइतवार, २० जुलाई: कमलेश भाइले सत्सङ्ग सँचालन गर्नुभयो र त्यसपछि मालिकको स्वास्थ्यको बारेमा घोषणा गर्नु भयो । सहज सन्देशमा अभ्यासीहरुलाई बाबुजी मेमोरियल आश्रम, चेन्नाईको साटो तिरुप्पुर जान प्रोत्साहन गर्ने सन्देश प्रसारित भयो ।

मंगलवार, २२ जुलाई, पात्रो अनुसार मालिकको जन्म दिवस : यो हिन्दु क्यालेण्डरको अनुसार आज मालिकको जन्मदिवस हो तर उहाँलाई एक पटक फेरि ज्वरो आयो, उहाँ अभ्यासीहरुलाई भेट्न सक्ने स्थितिमा वा ओछ्यानबाट उठ्न सक्ने स्थितिमा हुनुहुन्थेन । कमलेश भाइले बिहान नौ बजेको सत्सङ्ग सँचालन गर्नु भयो त्यसपछि ब्रदर ए. पि. दुराइले लेख्नु भएको पुस्तक Letters to my Christian Family पुस्तकको विमोचन गर्नु भयो ।

२७ जुलाई : यो भव्य आइतबारको दिन थियो जब मालिकले कमलेश भाईको छोराको विवाह गराउनुभयो । त्यँहा सबैका लागि ब्रन्च खुवाईएको थियो । त्यँहा उत्सवमय वातावरण छाँयो जब आश्रमको विचबाट पालमा आएर युवा जोडिले केक काटे, जँहा ब्रन्चको व्यवस्था गरिएको थियो ।

नेपाल समाचार

तिरुप्पुर यात्रा जुलाई २०१४

हामी सबै जना जुलाई १९ तारिख मिथिला एक्सप्रेस चढेर कोलकाता तर्फ प्रस्थान गर्‍यौं । कोलकाता आश्रम पुगेर नुहाइ धुवाई गरेर खाना खाऔं र सिटिङ्ग आदान प्रदान गर्‍यौं । साँझ ४ बजे एकजना प्रशिक्षकले सिटिङ्ग दिनुभयो जुन एकदम गहिरो थियो । २० तारिख राती ११ बजे शालीमार एक्सप्रेस चढेर तिरुप्पुर तर्फ लाग्यौं । २१ तारिख ट्रेन भरि सबै ब्याज र परिचयपत्र लगाएका अभ्यासीहरु थिए । हाम्रो रेलको डब्बामा कोलकाताका अभ्यासीहरु थिए, प्रशिक्षकहरुले एक पछि आर्को सिटिङ्ग दिइरहेका थिए । यो क्रम दिनभर र भोलि पल्ट तिरुप्पुर नपुगुन्जेल जारी रह्यो । हामी २२ तारिख तिरुप्पुर पुग्यौं ।

२३ तारिख विहान ६:३० बजेको सत्संग पश्चात मलाई आखा खोल्न गाह्रो भयो । कमलेश भाइले वार्तामा ईमान्दारी नै आत्म विश्वास हो र हामीले आफू प्रति इमान्दार हुनपर्छ भन्नुभयो । त्यस पछि उहाँले विन्दु B को सफाई र विन्दु A मा ध्यानको महत्वको बारेमा भन्नुभयो । यसबारे लालाजी महाराजले बाबूजी महाराज बसमा शाहजहापुर देखि लखिमपुर जानेक्रममा अन्तसम्पर्कबाट भन्नुभएको थियो, जसले मनलागाएर विन्दु B को ध्यान अधि १० मीनेट सफाई र विन्दु A मा सुत्नु अधि १० मिनेट ध्यान गर्छ उसको प्रगति द्रुतगतिले हुन्छ भन्नु भएको बारेमा बताउनुभयो ।

त्यस पछि फेरि जिहान ११ बजेका सत्संग भयो र सत्संग पछि विन्दु A र B बारेको ट्याण्ड आउट गोल्डन बुक काउण्टरमा बाडियो ।

उहाँले सफाई मनलागाएर गर्नुपर्छ र जसरी खाना खादा टोमेटो केचप पोखियो भने हामी उत्तिनै खेर सफा गर्छौं, त्यसरी नै हामीलाई लाग्यो कि हामीमा नराम्रो विचार आयो र कुनै किसीमको छाप बन्नसक्ने संभावना देखियो भने त्यसलाई तुरुन्त हटाउनु पर्दछ भन्नुभयो । उँहाले निम्न कुराहरु पनि भन्नु भयो,

- एउटा प्रशिक्षकहरुलाई आर्कोसंग नदाज्नुहोस भन्नुभयो ।
- केन्द्र वा मिशनको लागि जग्गा लिनु अधि एकपटक हेडक्वाटरसंग सहमति लिनुहोस भन्नुभयो, जग्गा लिइसकेपछि खबर गर्ने होइन भन्नुभयो ।
- मालिकको समस्या कसरी कम गर्न सक्छौं, त्यस बारे मनन गर्न भन्नुभयो ।
- उहाँले यता उतिको कुरा छोडेर आफ्नो उन्नतिमा ध्यान दिन भन्नु भयो ।
- उँहाले प्रगतिमा कमीको सिधा सम्बन्ध प्रत्यक्ष अभ्यासको कमीसंग हुन्छ भन्नुभयो र खुब मनलागाएर नियमित अभ्यास गर्नुपर्नेमा जोडदिनु भयो ।

प्रतेक दिन तीन सत्संग कमलेश भाइले नै संचालन गर्नुभयो र मेरो अनुभवमा 'द्याट्स अल' नसुनिनु सामान्य कुरा थियो । २०,००० अभ्यासी अपेक्षित थिए तर मालिकलाई फेरि विसन्धो भएको र २१ जुलाईको माणपक्कमको सटो तिरुप्पुर जाने सन्देशले थप खास गरि नजिकका अभ्यासी आए र उपस्थिति ३३००० पुग्यो । अभ्यासीहरु एक आर्कालाई महत् गर्नु तत्पर थिए र सहिष्णु भएका कारण आयोजकलाई व्यवस्थापन गर्न सजिलो भएको थियो । कमलेश भाइले भन्नुभयो, मूल कुरा नै प्रेम हो भन्नुभयो, समर्पणको अवस्था, आपसी आदर र विश्वास, समानुमति, इमोसनल कोसन्ट छैन भने ध्यानको कुनै अर्थ छैन । उहाँले प्रेमसंग सम्बन्धित एउटा कविताका अंश भन्नुभयो,

बाजी प्रेमको,

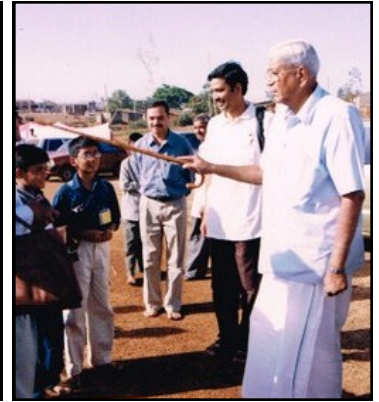
जिते प्रीया मेरी,

यदि म हारे, म प्रीया की ।

त्यसैले यो विन विन अर्थात जित जितको अवस्था हो भन्नुभयो । २५ तारिखको विहानको सत्संग पछि भण्डाराको समाप्तिको घोषणा गरियो । हामी तिरुप्पुरबाट चेन्नई तर्फ लाग्यौं । २६ विहान मणपाक्कममा सत्संगमा सहभागी भयौं । अडिटोरियम हल सफा गर्न स्वयंसेवक चाहिएकोले सबैजना मिलेर अडिटोरियम हल सफा गर्‍यौं । मालिकको दिव्य उपस्थिति चारै तिर थियो तर मालिकलाई विसन्धो भएकोले भौतिकरूपमा दर्शन पाउन सकिएन । त्यसपछि हामीसबै जना रेल चढेर गन्तव्यतिर लाग्यौं ।

हुवली आश्रम, कर्नाटक

प्रकाशको केन्द्र

हुवली उत्तरि कर्नाटकमा अत्यन्त छिटो वृद्धि भइरहेको, सडक, रेल र आन्तरिक उडानहरुबाट राम्रो सित जोडिएको शहर हो । यसैको जोडी शहर घरवाड जुन २१ कि.मि. पर छ, र यो जिल्लाको सदरमुकाम हो ।

हुवली केन्द्र सन् १९९७ मा शुरु भएको हो, यो दुईजना अभ्यासी लिएर सारनादजीको प्रयासमा शुरु भएको हो, उहाँ त्यस समयमा मिशनको महासचिव हुनुहुन्थ्यो । सत्सङ्ग ब्रदर पवास्करको घरमा हुने गर्दथ्यो, पछि महिला विधा पिठ तथा बैंकर क्लवमा आफ्नै आश्रम नवनुज्जेसम्म संचालन हुन थाल्यो । त्यस समयमा करिब पचास जना अभ्यासीहरु थिए ।

मालिकले सन् २००२ को पाँच अप्रिलको दिन आश्रमको जमिन रजिष्ट्रेशन गर्न यस आश्रमको भ्रमण गर्नु भयो । उहाँ रेलबाट आउनु भयो र यस क्षेत्रमा प्रकाश फैलाउन यहाँ आफ्नै आश्रम होस भनेर आशिर्वाद दिनु भयो । त्यस अवसरमा उहाँले भन्नु भयो “प्रत्येक पटक जब हामी जमिनको एउटा नयाँ टुक्रा हाम्रा महान मालिक बाबुजी महाराजलाई समर्पण गर्दछौं त्यस समयमा केहि आन्तरिक खुशी प्राप्त हुन्छ । यो परिवारमा बच्चा जन्मनु जस्तै हो । प्रत्येक आश्रम महान मालिकको इश्वरीय निवास हो, जस्को उपस्थिति हामी त्यस आश्रममा अभिवृद्धि गर्दछौं र जसद्वारा हामी उहाँको प्रकाशलाई शास्वत रुपमा नै जिवन्त र शास्वत रुपमा प्राप्य बनाउँदछौं ।”

आन्तरिक विमानस्थल र नयाँ बसपार्कबाट २.५ कि.मि. मा आश्रम अवस्थित छ । ध्यान हल १४०० स्क्वायर फिट नापको छ जुन आश्रमको ११ सेन्ट जग्गामा बनेको छ । यस्को करिब १५० जना अभ्यासी बस्न सक्ने क्षमता छ । यो बाहेक आश्रममा एउटा भान्सा घर, खाना खाने हल, कार्यालय कोठा, शौचालयहरु र स्नानघरहरु छन् । यस्मा राम्रो बगैँचा छ, जस्मा थुप्रै रुख तथा केटाकेटीहरुको लागि खेल्ने स्थान छ ।

महिनाको प्रत्येक दोश्रो आइतवार पूरा दिनको कार्यक्रम (Full Day Programme) संचालन गरिन्छ । आइतवारको

दिन सयजना भन्दा बढी अभ्यासीहरु सत्सङ्गमा सहभागी हुन्छन् । यस केन्द्रमा कर्नाटक राज्यका अभ्यासीहरुको लागि तालिम कार्यक्रम संचालन हुन्छन् । यसमा शिक्षकहरुको लागि VBSE प्रशिक्षण, फ्याकल्टी विकास कार्यक्रम र प्रकाशन सम्बन्धि गोष्ठी समावेस छन् । अरु केन्द्रको अरु कृयाकलापमा नियमित अभ्यासी प्रशिक्षण कार्यक्रम, निबन्ध प्रतियोगिताको समन्वय, मिशनको प्रकाशनहरुको वितरण र उपकेन्द्रका अभ्यासीहरुको परिचयपत्रको वितरण हुन्छन् ।

यो आश्रम अस्तित्वमा आएदेखि तीनवटा केन्द्रहरु विकसित भएका छन् । जस्को नाम नवनगर, नवलगुन्ड र काहेगा हुन् । घरमा जमघट, खुल्ला घर र अभ्यासी प्रशिक्षण तालिमहरु नजिकैको स्थानमा नियमित रुपमा संचालन हुन्छन् ।

भविष्यलाई दृष्टिमा राखेर चौध एकड जग्गा किनिएको छ जसमध्ये पाँच एकड आश्रमको लागि हो र बाँकि नौ एकड अभ्यासीहरुको कोलनीको लागि हो । अहिले किनिएको नयाँ जमिन विद्यमान आश्रमबाट १२ कि. मि. पर छ । सह सचिव ए. पि. दुरैको भर्खरको भ्रमणको अवधिमा अभ्यासीहरु तथा पदाधिकारीहरु सित छलफलहरु गरियो र पूर्वाधारहरु विकसित गर्ने विषयमा निर्णयात्मक कदमहरु उठाउने र छिट्टै नै आश्रमको छेउमा अभ्यासी समुदाय निर्माण गर्ने निर्णयहरु गरियो ।

To download or subscribe to this newsletter, please visit <http://www.sahajmarg.org/newsletter/india> For feedback, suggestions and news articles please send email to in.newsletter@srcm.org

© 2014 Shri Ram Chandra Mission ("SRCM"). All rights reserved. "Shri Ram Chandra Mission", "Sahaj Marg", "SRCM", "Constant Remembrance" and the Mission's Emblem are registered Trademarks of Shri Ram Chandra Mission. This Newsletter is intended exclusively for the members of SRCM. The views expressed in the various articles are provided by various volunteers and are not necessarily those of SRCM.